

LA SÍNDROME Z

ARNAU GUINART UBACH

defoto*libros*

La síndrome Z by Arnau Guinart Ubach is licensed under a Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional License.

Concurso literario: “Un relat i mon anem”.

Cala Escobedo Bermúdez, coordinadora.

Escobedo Fotografía, SL

www.grupodefoto.com/editorial

www.facebook.com/defotolibros

editorial@grupodefoto.com

Diseño y maquetación: Discípulo de Mr. Kaplan

Editado en Julio de 2015

LA SÍNDROME Z

Arnau Guinart Ubach

Guanyador del concurs "Un relat i mon anem"

Moscou (Rússia) octubre de 1.996.

Les pitjors bandes de la màfia, s'havien reunit en el quarter general del capità Jacovich. Ell, personalment, havia cridat els caps dels diversos grups, per ultimar els detalls de l'expedició a Austràlia.

Allí, es trobaven les instal·lacions que servirien per a dur a terme el seu diabòlic pla: crear el virus que desencadenaria la Síndrome Z.

Científics de l'antiga Unió Soviètica, el millors en genètica animal; zoòlegs especialitzats en animals perillosos; militars mercenaris entrenats pel propi diable; i un grapat de violents assassins, fidels al capità Jacovich, es reunirien prompte a Austràlia. Desembre era la data escollida per a posar en marxa l'operació.

* * * * *

Desert d'Austràlia. Desembre de 1.996.

A simple vista, només es veia un desert de sol abrasador. A l'est, on la terra es separava del cel, en la franja de l'horitzó, un grup de palmeres. Al voltant, es mirara on es mirara, només enganyaven a la vista els miratges provocats per la calor. En direcció nord, una gran mola de terra emergia del sòl rogenç, una enorme muntanya que trencava la monotonia del paisatge. Ningú mai no haguera imaginat que en el seu interior s'albergava la major base subterrània construïda per l'home. Molts anys de treball havien aconseguit unes instal·lacions tan condicionades, que les feien indetectables a radars i a l'espionatge estranger. El capità Jacovich, entusiasmat, mostrava les instal·lacions als científics i biòlegs, vinguts de tot arreu, on anaven a treballar en el seu anhelat projecte.

L'entrada consistia en una porta de metall, camuflada a simple vista que, aprofitant un penya-segat de la muntanya, obria la seua boca per a descobrir un immens hangar per a tota classe de vehicles.

Amb més de cinquanta ascensors, tot l'interior de la mola estava comunicat com un descomunal formiguer. En la part superior es trobava el recinte destinat als animals aeris: voltors, àguiles, falcons peregrins, coloms,

etc. Baix l'hangar, es situaven les cel·les que contenien els animals terrestres: rinoceronts, goril·les, mandrils, porcs senglars, talps, bous, búfals, porcs espins, etc. I en el més profund, s'havia construït la sala de reunions, on es trobava el despatx del capità, els dormitoris del personal i el laboratori. Tot allò es comunicava entre si amb un túnel llarguíssim.

Estaven tots junts a la sala de reunions. El capità Jacovich es va dirigir als presents:

—Per fi ha arribat el dia que tots esperàvem. El professor Danko vos explicarà en què consisteix el nostre pla.

—Ens ha costat dos anys de molt de treball acabar l'experiment —començà a dir el biòleg—. Hem creat un virus que, injectat als animals, provocarà la “Síndrome Z”. La “Síndrome Z”, quan es manifeste, ens donarà control absolut de les bèsties.

—El pla per atacar i controlar les bases militars —continuà dient el capità Jacovich— serà que, mentre els animals aeris capten l'atenció dels radars, el terrestres actuaran derrocant les portes de les bases enemigues. Als animals claus, els talps, se'ls ficaran altres injectables que els faran mutar genèticament, fins que les urpes els desenvolupen de forma descomunal i caven a quaranta-set km/h. Aprofitarem l'habilitat dels talps per entrar en les bases pels túnels que ells escarven. Una vegada dins, ens farem amb el control.

—Estem preparats per a que els zoòlegs duguin les bèsties seleccionades —tornà a parlar el professor Danko—. Les instal·lacions estan a punt per a rebre'ls i que els científics comencen el seu treball.

Així, els zoòlegs van començar a dur als animals des dels cinc continents. Eren transportats en gran camions, aeronaus, tràilers, i helicòpters de càrrega. L'hangar obria les seues portes, i semblava que una enorme boca s'engolia els vehicles. Els animals eren col·locats en les seues cel·les, transportant-los pels ascensors i, finalment, el professor Danko i els seus ajudants els infectaven amb el virus a tots ells.

En la sala de reunions, en un gran mapa que comprenia tota una paret, el capità Jacovich havia marcat vint-i-quatre objectius repartits per tot el món, a fi de conquerir-los.

* * * * *

Base militar de Venècia. Febrer de 1.997.

El primer atac dels animals va ser al Quarter De l'OTAN a Venècia. Com estava previst, els homes del capità Jacovich s'apostaren al voltant de tot el perímetre de la instal·lació. Esperaren a que els animals aeris entraren en acció, activant els radars i confonent l'exèrcit enemic. Les alarmes de seguretat s'activaren totes a la vegada. Es va provocar el caos en la sala de vigilància de la base. En eixe moment, soltaren als animals terrestres que, proveïts d'una força colossal, van derrocar les portes i destrossaren els vehicles i les defenses exteriors. Els talps cavaren deu túnels i, davant el desconcert dels militars italians, els homes del capità Jacovich es feren amb el control sense a penes resistència.

L'atac a la base italiana fou tot un èxit. A aquest el seguiren el de Montevideo en Uruguai; Las Vegas, en Estats Units; Montreal en Canadà; Pekín en Xina; Islamabad en Pakistan, i així fins setze objectius.

* * * * *

Zurich, Suïssa. Abril de 1.997.

Els alts càrrecs de l'OTAN, EEUU, Japó, Sud-àfrica, Xina, Mèxic i Emirats Àrabs, decidiren reunir-se per acabar amb els atacs de la màfia russa.

Després de moltes deliberacions, van tramatar un pla en fases, sempre pensant en la manera de salvar al major nombre d'animals sense que resultaren ferits.

La primera fase tingué lloc als laboratoris, per a crear la vacuna X, l'antídote del virus. Per poder dur-ho a terme, reuniren als millors científics qualificats, capaços de crear un injectable que no resultara danyós als animals.

Els avions espies de la coalició internacional descobriren la base secreta de la màfia russa en el desert d'Austràlia. Esperaren pacientment a que els terroristes atacaren una nova base militar. Quan els animals foren traslladats per a la nova missió, els franc tiradors dispararen els dards tranquil·litzants a

cada un d'ells, que contenien, a més a més, l'antídoto.

La segona fase del pla era inevitable: acabar amb les instal·lacions del capità Jacovich i els seus seguidors. Aprofitant que els animals no s'hi trobaven, foren destruïdes completament.

El pla va ser tot un èxit. El capità Jacovich fou capturat i jutjat per un tribunal internacional, que el va tancar en una presó de màxima seguretat de per vida, igual que als principals col·laboradors del seu pla, inclosos els biòlegs i els zoòlegs.

Després va ser construït el major zoològic que mai no s'havia conegut, per hi albergar a tots aquells animals que havien sigut utilitzats en el diabòlic pla del capità.

S'havia jugat contra les lleis de la Natura, convertint animals bells i lliures en màquines de matar per al benefici de persones sense escrúpols. S'havia jugat a ser déus amb l'únic objectiu d'enriquir-se i ser poderosos. Però la maldat no deu triomfar en un món lliure i just, i els malvats van pagar un preu molt alt.

Aquesta història mostra que amb la Naturalesa no s'ha de jugar.

FI